

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej a členov JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Sone Langovej v právnej veci navrhovateľa **V. B.**, proti odporcovi **O.P.Ú. v B.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu zo dňa 30. augusta 2006, č. OPÚ-1104/2006/SLZ, konajúc o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 8. februára 2007, č.k. 24 Sp 47/2006-24, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 8. februára 2007, č.k. 24 S 47/2006-24 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu zo dňa 30. augusta 2006, č. OPÚ-1104/2006/SLZ, ktorým bolo rozhodnuté vo veci žiadosti navrhovateľa zo dňa 14. januára 2004 a 29. decembra 2004 o navrátenie vlastníctva k pozemkom v kat. úz. Z. n/H. tak, že navrhovateľ nespĺňa podmienky uvedené v § 1, 3 zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 503/2003 Z.z.) na navrátenie vlastníctva alebo priznanie práva na náhradu za pozemky v kat. úz. Z. n/H. pzkn. parc. č. X mlynský jarok, pzkn. parc. č. X breh mlynského potoka (lúka) zo záp. X, parc. č. X, X z toho dôvodu, že pozemky neprešli na štát spôsobom uvedeným v § 3 zákona a na pozemky, ktoré netvoria poľnohospodársky a lesný pôdny fond sa zákon nevzťahuje.

Ako vyplynulo z odôvodnenia napadnutého rozsudku krajský súd nezistil zo strany odporcu porušenie zákona v preskúmanom rozhodnutí, dospel k záveru,

že je správne a rešpektujúce príslušné ustanovenia zákona č. 503/2003 Z.z., pričom sa stotožnil s právnym názorom odporcu. Uviedol, že považoval rozhodnutie správneho orgánu za vecne správne, vydané v súlade so zákonom.

Podľa odôvodnenia rozsudku v prípade pzkn. parc. č. X zo zápisnice č. 386 kat. úz. Z. n/H. na základe identifikácie parciel č. X zo dňa 20. mája 2005 vyplynulo, že uvedené parcely sú identické s parcelami E určeného operátu č. X – ostatné plochy uvedené na LV č. X na V. B. v 1/1. Tieto pozemnoknižné parcely sú v častiach identické s parc. CKN vedeným na LV č. X,X na V. B. v 1/1, na LV č. X na P. B. v 1/1, LV č. X na Obec Z. n/H. v 1/1 a na LV č. X na Ing. B. s manželkou. Ako tiež uviedol súd vo svojom odôvodnení z pozemnoknižného výpisu vyplýva, že pozemnoknižné parcely vyššie uvedené boli pôvodným vlastníctvom J. B., rod. V., ktoré nadobudol na základe dedenia pod č. D 1369/83 zo dňa 3. októbra 1983 navrhovateľ, syn pôvodnej vlastníčky.

Pokiaľ sa jedná o pzkn. parc. X, roľa zo zápisnice X, z identifikácie vyplýva, že je identická s parc. č. E. vedenou na LV č. X. Predmetná pozemnoknižná parcela nikdy nebola vlastníctvom J. B., preto navrhovateľ nie je oprávnenou osobou.

Parcela č. X bez uvedenia zápisnice sa v pozemkovom registri nenachádza. V pozemkovom registri sa nachádza parc. č. X/a a X/b a X/c, avšak pôvodnou vlastníčkou pozemku nie je J. B., preto navrhovateľ nie je oprávnenou osobou.

Pozemky vedené v zápisnici č. X, pzkn. parc. č. X sú vedené na pôvodného vlastníka Československé lesy – Lesy SR Banská Bystrica v 1/1. Nejednalo sa o vlastníctvo fyzickej osoby, preto nedošlo k prechodu vlastníctva na štát v rozhodnom období.

Krajský súd tiež poukázal na to, že podľa zákona č. 312/1948 Zb. o organizácii lesov a statkov nedošlo k zmene vlastníctva oprávnenej osoby na štát, ale predmetným zákonom ako i vládnym nariadením č. 315/1948 Zb. došlo dňom 1. januára 1949 k zriadeniu Československých štátnych lesov n.p. z doterajšieho podniku Štátne lesy a statky. Zákon č. 503/2003 Z.z. neobsahuje ako reštitučný titul uvedený zákon ako i prípadne citované vládne nariadenie.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie. Ako vyplynulo z dôvodov odvolania ako i prednesu navrhovateľa na pojednávaní pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky, v podstate žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť, rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, nakoľko sa domáhal navrátenia vlastníctva k pozemkom. Žiadal o navrátenie parcely č. X - breh mlynského potoka, náhonu zo zápisnice č. X a tiež o navrátenie parcely č. X - mlynský náhon, pretože sa jedná o územie vykúpené matkou navrhovateľa na dražbe. Poukázal na to, že časť parcely č. X o výmere 151m² si protizákonne dala napísať obec Z. Z toho vyplýva, že ani obec a ani ROEP nerešpektuje práva občana podľa zákona. Taktiež uviedol, že jeho matka vykúpila i vedľajšie pozemky, na ktorých sa teraz nachádza zrub a hospodárska budova. Na uvedené pozemky navrhovateľ naviezol asi 100m³ zeminy, aby zabránil povodniam.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Odporca sa na pojednávanie nedostavil, doručenie predvolania na pojednávanie mal riadne a včas vykázané, svoju neúčast' neospravedlnil, preto súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti podľa § 101 ods. 2 OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 v spojení s § 246c OSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozhodol rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil dňa 19. februára 2008.

Z obsahu predloženého administratívneho spisu ako i výsledkov doterajšieho priebehu konania vyplynulo, že predmetom preskúvacieho konania bolo rozhodnutie odporcu zo dňa 30. augusta 2006, č.OPÚ-1104/2006/SLZ. Predmetom správneho konania bolo rozhodnúť o nároku navrhovateľa uplatneného dňa 14. januára 2004 a 29. decembra 2004 na O.P.Ú. v B. ako oprávnenej osoby na navrátenie vlastníctva k pozemkom v kat. úz. Z. n/H. na pozemnoknižné čísla parciel X mlynský jarok, X breh mlynského potoka (lúka) zo zápisnice č. X, parc. č. X druh pozemku lúka, zo zápisnice č. X, parc. č. X, druh pozemku roľa zo zápisnice č. X a parc. č. X s neuvedením zápisnice. V návrhu uviedol, že vlastníctvo pozemkov na štát prešlo podľa ods. 4 zákona č. 312/1948 Zb. a č. 315/1948 Zb.

Krajský súd pri rozhodovaní o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu žalovaného správneho orgánu vychádzal predovšetkým z ustanovení zákona č. 503/2003 Z.z., podľa ktorého predpokladom navrátenia vlastníctva je, aby si oprávnená osoba uplatnila reštitučný nárok v zákonnej lehote (§ 5 ods. 1 zákona) u obvodného pozemkového úradu, spĺňala zákonné podmienky oprávnenej osoby (§ 2 ods. 1, 2 zákona), aby k odňatiu došlo v rozhodnej dobe (§ 2 ods. 1 zákona), aby nehnuteľnosť prešla do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby spôsobom uvedeným v ustanovení § 3 ods. 1, 2 zákona.

Podľa názoru krajského súdu navrhovateľ nespĺnil podmienky zákona č. 503/2003 Z.z.

Uvedený právny názor krajského súdu je podľa odvolacieho súdu správny.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z.z. právo na navrátenie vlastníctva k pozemku podľa tohto zákona môže uplatniť oprávnená osoba, ktorá je občanom SR s trvalým pobytom na jej území, a ktorej pozemok prešiel na štát alebo inú právnickú osobu v období od 25. februára 1948 do 1. januára 1990 spôsobom uvedeným v ustanovení § 3.

Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že právo na navrátenie vlastníctva sa vzťahuje na tie prípady, keď v rozhodnom období pozemok prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu na základe niektorého z reštitučných titulov uvedených v ustanovení § 3.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s názorom krajského súdu ako i správneho orgánu, že navrhovateľ nepreukázal splnenie podmienok na úspešné uplatnenie reštitučného nároku, t.j. že pozemky prešli na štát na základe niektorého z reštitučných titulov.

Podľa názoru Najvyššieho súdu SR správny orgán jednoznačne pri svojom rozhodovaní o uplatnenom reštitučnom nároku vychádzal z dostupných materiálov, pričom listiny získané v konaní boli podkladom pre vydanie rozhodnutia.

Rovnako Najvyšší súd Slovenskej republiky je toho názoru, že správny orgán dôsledne postupoval v dôkaznom konaní pre presné a úplné zistenie skutočného stavu veci v súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok reštitučného zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzajúc z vyššie uvedeného preto potvrdil rozsudok krajského súdu ako vecne správny (§ 219 OSP), keď sa stotožnil s právnym posúdením veci a s jeho závermi, ktoré krajský súd náležite odôvodnil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľovi nepriznal ich náhradu, nakoľko nebol v konaní úspešný a odporcovi preto, že mu tieto nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 19. februára 2008

JUDr. Jana H e n ě k o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová